

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til i morgen, torsdag den 18. december 2003.

Begrundelse**Ole Sohn (SF):**

Når vi har bedt om denne forespørgsel om, hvad regeringen kan oplyse om initiativer til at sikre arbejdsløse en meningsfyldt aktivering, der hjælper frem mod et ordinært arbejde, er det set i lyset af, at vi desværre dagligt i aviserne kan konstatere det ene eksempel efter det andet på meningsløs aktivering. Jeg ved, at da den nuværende regering var i opposition, var den meget imod meningsløs aktivering, så jeg forventer også, at regeringen har nogle initiativer til at forhindre, at det fortsætter.

Samtidig kan vi konstatere, at reformen »Flere i arbejde« blev tilrettelagt, forberedt og gennemført i en tro på, at opgangsperioden fortsatte. Men vi har siden november 2001 konstateret, at opsvinget stort set er ændret fra dag ét, og at vi nu er i en lavkonjunktur med de problemer, det giver. Derfor kan man sige, at reformen »Flere i arbejde« er tilrettelagt i en tid, som ikke eksisterer i virkelighedens verden i dag, og derfor mener vi faktisk, der er behov for, at regeringen fremlægger, hvilke initiativer den vil tage for at løse arbejdsløshedsproblemerne i den lavkonjunkturperiode, vi er i.

Kl. 17.25

Besvarelse**Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):**

Jeg vil redegøre for regeringens initiativer på at sikre alle arbejdsløse ret til meningsfyldte aktiveringstilbud, der hjælper dem til ordinært arbejde, og jeg gør det gerne, fordi jeg dermed får lejlighed til igen at præsentere sigtet med »Flere i arbejde« og de initiativer, der allerede er igangsat for at gøre aktiveringsindsatsen meningsfuld.

Man kan altid diskutere, hvad der er meningsfuld aktivering. Med meningsfuld aktivering forstår jeg, at indsatsen skal være rettet imod, at den ledige hurtigst og mest direkte kommer i job igen.

Jeg vil gerne starte med at opridsse baggrunden for og formålet med den nye beskæftigelsesreform »Flere i arbejde«. Med reformen vil regeringen bl.a. sikre, at de flest mulige ledige, både forsikrede og ikkeforsikrede, får meningsfyldte aktiveringstilbud og en chance på arbejdsmarkedet.

I oktober 2002 indgik regeringen sammen med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti en aftale om den fremtidige beskæftigelsespolitik. Bredden i forliget viser den vilje, der er i Folketinget til bl.a. at tage et ansvar for at forbedre og effektivisere indsatsen over for de ledige.

Et bærende element i aftalen er, at den enkelte ledige skal være i centrum for ethvert tilbud. Udgangspunktet for indsatsen skal altid være at gøre vejen til beskæftigelse så kort som mulig, og de tilbud som igangsættes i samråd med den ledige, skal være bestemt af, hvilke behov den enkelte ledige har, uanset om den pågældende er forsikret eller ikkeforsikret. Tilbuddene skal også ses i sammenhæng med de behov, virksomhederne har for arbejdskraft.

Vi ophævede i forbindelse med »Flere i arbejde« kravet om aktivering i 75 pct. af aktiveringsperioden. Dermed imødekom vi den kritik, der gennem flere år havde været rejst af 75-pct.s-kravet. Dette krav førte meget ofte til meningsløs aktivering, fordi der blev sat fokus på kvantitet frem for kvalitet. Ledige blev sendt i tilbud uden klart jobsigte, blot for at overholde et firkantet krav om aktivering.

I den nye beskæftigelsesindsats har vi kombineret kontakten og tilbuddene til de ledige, så den samlede indsats fremstår mere tydeligt for den ledige. Vi har indført et individuelt tilpasset kontaktføreløb gennem hele ledighedsforløbet med en minimumskontakt hver tredje måned, og her fokuseres der på jobsøgning og jobformidling. Dette er kombineret med et langt mere fleksibelt aktiveringskrav med udgangspunkt i en løbende vurdering af den enkelte lediges behov, og samtidig har vi fastholdt den lediges ret og pligt til et aktiveringstilbud efter 12 måneders ledighed for ledige, der er fyldt 30 år, og efter 6 måneder for ledige, der er under 30 år. Vi har desuden fastholdt minimumskravene til aktivering for at sikre, at ingen ledige overlades til passiv forsørgelse i meget lange perioder.

Det er AF-regionerne og kommunerne, der har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen for henholdsvis forsikrede og ikkeforsikrede ledige. AF og kommunerne skal inden for regelsættet